

„Daniseren“

Udgivet af
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
 Blair, Nebr.

„Daniseren“ udkommer hver Tirsdag og Fredag
 Pris pr. Aargang.
 De Forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00
 Bladet betales i Forud.

Beskrivelse, Betaling, Adresselista og
 andet angaaende Bladet adresseres:
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
 Blair, Nebr.

Redaktør: A. N. Andersen.
 Alle Bidrag til „Daniseren“'s Indhold:
 Udbetalinger, Abonnements og Artikler
 af enhver Art, bedes adresseret:
 A. N. Andersen, Blair, Nebr.

Entered at Blair Postoffice as second
 class matter.

Advertising Rates made known upon
 application.

Et Tilfælde af Uregelmæssigheder ved
 Modtagelsen bedes man følge til det næstliggende
 Postkontor. Skulde det ikke hjælpe, bedes
 man henvende sig til „Daniseren“'s
 Redaktør.

Naar Læserne henvender sig til Felt, der
 anretter i Bladet, enten for at lade hør dem
 eller for at få Oplysning om det anrettede,
 bedes De altid omtale, at De saa Anrettel-
 sen i dette Blad. Det vil være til Gensidig
 Nytte.

vanfærligt at sige, at Kirken og alle
 Præsterne står imod det sociale
 Fremstridt. Flere og flere træder
 ind i Arbejdernes Rækker.

I Brooklyn, N. Y., har 50
 lutheriske Præster nylig i en offentlig
 Erklæring taget Afstand fra
 „Men and Religion Forward
 Movement“, idet de erklærer, at de
 fra Lutheranismens Side ikke kan
 være Røst om Samarbejde med
 nævnte Bevægelse. Denne Protest,
 der har vakt stor Oplagt blandt
 andre Samfund, motiveres bl. a.
 af det Menyn, at „Forward Mo-
 vement“ Bevægelsen bærer i sig
 Stod en kirkefælles Union, som i Be-
 tragning af de doctrinelle Uoverensstemmelse mellem Lutheraner og
 de andre Samfund er alt andet
 end ønskelig. For det andet mindes
 om de løse Opfattelse af Bibelen
 som faadan, hvilke hyldest i andre
 Kredse, medens den lutheriske Kirke
 anser Bibelen for at være Guds
 uavgjorte Ord.

Mr. Tafts haabløse Sejr.

Vi meddeler følgende redaktionel
 Udtalelse af det demokratiske
 Omaha Blad „World Herald“, for
 at vore Læser kan se en Bde om,
 hvordan man i Modstandernes Lejr
 ser paa den republikanske Nomina-
 tionsskamp.

Nævnte Blad skriver:
 „Mr. Taft fører med Dampfart
 fremad imod Sejr — med Næder
 lag ved Vejens Ende.

Udvalgte af sit Partis krasseste
 Mafineri, af „Bosjerne“ og Stats-
 organisationerne, af Advokater og Stor-
 forretningens Interesser bevæger
 han sig stadig og trit fremad imod
 en haabløs Nomination i Chicago.

Stemningen, der eksisterer imod
 ham alle Vegne, og saa inden for
 hans eget Parti, har væsentlig in-
 gnen Lejlighed til at gøre sig følt.
 Roosevelt er ikke i en Stilling, saa
 han kan appellere til den og or-
 ganisere den til en Kampstyrke, for-
 di hans Føretag saa paa brudte
 Løfter. Med hele sin Popularitet
 og forunderlige politiske Gønge kan
 Roosevelt dog ikke paatage sig en
 Position, som er moralsk urigtig
 og uforløbbar og vinde Fremgang
 selv mod en saa vag Mand som
 Taft. Der er mange Tuinde Re-
 publikanere, som ikke vil stemme
 for Taft ved Valget, men som alligevel
 ikke vil hjælpe til at nomi-
 nere Roosevelt i hans Sted. De
 andre Tuinder, som støttes om
 Roosevelt, kører ned af Tafts Dampfog.
 En Røstebølge, som har ender, har
 meget ringe Chance imod en dis-
 ciplineret og velorganiseret Hær af
 Veteraner som den, der kæmper bag
 Taft.

Sa Pollette appellerer til opløste
 radikale Republikanere, baade In-
 telligens og Samvittighed, men
 hans Følge er fektionel og begrænset
 væsentlig til Midtvejen. Han
 kan lige saa lidt som Roosevelt
 standse Tafts Dampfog. Men hvad
 han kan gøre, hvad Roosevelt kan
 gøre, og hvad de begge gør, det er
 at opløse Republikanerne om, hvor
 daarlige en Administration Præsident
 Taft har givet Landet, og hvor
 haabløst Kampen for Reform og
 Fremstridt vil blive, dersom han
 bliver genvalgt. Ved hver en Tale
 som nogen af dem holder, ved hver
 Stykke Litteratur, der sendes ud:
 Gungt for dem, drives der nok et
 Søm i Tafts politiske Sigt.

Der er den Trøst for Demokra-
 terne: Vi har Væbner nok inden for
 vort eget Parti, men for Størstedelen
 er det af „personlig“ ikke
 fundamental Karakter. Republi-
 kanernes er fundamental. Demokra-
 terne vil efter Konventionen i Bal-
 timore hjertelig støtte den Mand,
 der bliver nomineret, og den Plat-
 form, der vedtages. De saa, som
 muligvis af personlige Grunde vil
 „holte“, er ikke i Stand til at lede
 uden en Haandfuld Vælgere med
 sig. Men Republikanerne vil ei-
 ter Konventionen være lemt „op-
 pløstede om ikke værre, end de nu
 er. Der er endog voksende Udset
 til at Splittelsen vil blive saa al-
 vorlig, at der vil blive to republi-
 kanske National-Konventioner og to
 republikanske Valglister.“

Demokraterne er ikke ene om det-
 te Syn paa den politiske Situation;

men der kan se Omflag for Naadegave
 fra Herren.

Statkirke eller Frirkirke.

VIII. Slutningsbemærkninger.

Læserne har nok fundet skønne,
 at hvad vi i vore Betragtninger
 af Forholdet mellem Statskirke og
 Frirkirke har sigtet paa, det har ikke
 været at belære dem derhjemme i
 vor Moderkirke.

Om det er lykkes os at lade dem
 forstaa, at vi er beklæmte med
 Forholdene, hvor under vi befinder
 os, vil det imidlertid være os en
 sand Glæde at vide det.

Hvad man hjemme i Moderkir-
 ken vil gøre, det maa man selv
 under Guds Naads Vejledning be-
 stemme.

Vi forstaaar i hvert Fald nogen-
 lunde, at det er een Ting at fore-
 trække Frirkirke, noget andet og for-
 skilligt at gøre Omgangen fra Stats-
 eller Folkekirke til Frirkirke.

Nej — det er for vore Læser
 her, for Medlemmerne af Frirkir-
 ken, vi har skrevet, og vi tør saa
 nok bede om Omværksomhed endnu
 for et Slutningsord.

Vi her, Medlemmerne af Frirkir-
 ken, er i Medfør af vor Udbring
 til dette Land bleven tvungen til at
 gøre Omgangen fra Statskirke til
 Frirkirke.

Noget af det medrævede — det
 fornemste, Guds Ords Forkyndelse
 og Saftamenternes Forvaltning,
 Naadens og Frelsens Midler —
 funde vi tage med os.

Men Kirken Organisation, dens
 Forfatning, Præstefole, Kirker og
 Præstegaarde m. m. funde vi ikke
 tage med os.

De af Moderkirken Born, som
 her famledes om vor Herre og Frel-
 ser i Naadens Midler, og som var
 vant til, at Wyndighederne tog
 sig af Kirken Styrelse og Behov,
 de maatte her til selv et tage fat,
 de blev nødt til selv baade at styre
 og at bære Byrden.

Det var viit betegnende nok for
 de begyndende Forhold her, hvad
 en gammel Nordmand oppe i Wis-
 consin sagde til en ung Præst i et
 Menighedsmøde: „Det forstaaar De
 for, bedre end vi, det faar
 Dere bestemme.“

Frirkirken har her lidt og lider
 under, at dens Medlemmer er kom-
 men fra Folkekirken, hvor de ikke
 var vant til selv at tage sig af
 Menighedens og Kirkesamfundets
 Anliggender.

Det er jo sikkert en Lykke, at aar-
 bentar vantro Mennesker ikke reg-
 nes med til Kirken her; men man
 ikke ogsaa mange holder sig paa
 Afstand fra Kirken, fordi de er frem-
 mede for Forholdene i Frirkirken og
 ikke ind'er Nødvendigheden af at
 slutte sig til en Menighed?

Det er — for at nævne et Eks-
 empel — en underlig Norden, at
 Korældre leder deres Børn bøde
 og ikke selv slutte sig til den lokale
 Menighed.

Menighedens Herre kan absolut
 ikke glædes ved, at saa mange Men-
 nesker nøjes med blot „en ny Kap
 paa et gammelt Klædebon.“

Der er jo endog mange For-
 ældre, som sender deres Børn til
 Søndagsskole og Konfirmationsun-
 dervisning uden tilsynsladende at
 tænke paa, at baade de selv og de-
 res Børn, som aflægge den gode
 Bekendelse, burde høre til Guds
 Menighed.

Det gælder i dette Forhold, mere
 end i noget andet, at vilde helt
 og udelst, hvad man vil.

Vor Frelser hengav sig helt og
 udelst for os. Han har nedlagt en
 hel og fuld Frelse i Naadens Mid-
 ler, som han har betroet sin Menig-
 hed, og han har i Daaben stænk-
 ten enkelte under Navns Navnelse
 en hel og fuld Frelse

Saa gælder det da ogsaa om, at
 vi hver hver tager helt og udelst
 imod Frelsen og dens Gøder og
 slutter os helt og udelst til hans
 Menighed.

Og naar vi saa ved Siden af de
 aandelige Gøder til Frelse og Sa-
 lighed tillige er betroet Styrelsen
 af Guds Menighedens høje Anlig-
 gender, saa maa vi ogsaa prøve at

tage imod den som en Naadegave
 fra Herren.

Der er i Frirkirken mange Ting
 at tage fat paa baade blandt el-
 dre, yngre og Børn, om Menigheden
 skal være til sin Bestemmelse blandt
 sine Omgivelse, og om Kirken som
 et Hele skal være til sin Bestem-
 melse i Verden.

Se, Venner, alt dette ligger for
 os her i Frirkirken, og det er en
 hellig Pligt for den enkelte i Me-
 nigheden at fende sin Stilling og
 efter Gode at følge den.

Selv Ledelsen og Styrelsen af
 Kirken finansielle Anliggender er
 en betydelig Opgave for Frirkirken
 at løse paa en Maade, der kan tjene
 Kirken høje Mission paa Jord.

Det er først, naar Frirkirken
 Medlemmer bliver sig sin høje og
 herlige Stilling bevidst, og de bruger
 hver sine Evner til at tjene
 i Guds Menighed — det er først
 da, vi rigtig kan sætte Pris paa
 Frirkirken.

Spreder vi ikke Kræfterne for meget?

Jeg har i længere Tid tænkt saa-
 dan, og da nu min Ven, Student,
 Ughrenholdt, forleden slog til Ud
 for de nærliggende i Aina, beslut-
 tede jeg mig til med Redaktørens
 Tilladelse at skrive lidt derom.

Først Tak til Stud. Ughrenholdt
 for det hjærde Sprog. Har man en
 Mening, bør man ogsaa have Lov
 til at bringe den frem for Offent-
 ligheden, selv om man ubestridt
 kommer til at tale om Ting, man
 endnu ikke rigtig forstaaar. Stud.
 Ughrenholdt skriver omtrent saaledes:
 „Om ikke der bliver gjort
 noget for at afhjælpe Nøden i Aina,
 saa har De som Præst Stylden
 og ikke Menigheden.“ Dette fore-
 kommer mig at være en Overdvr-
 dering af Præstemaaten. Det er ikke
 alle Tider saa let at samle Pen-
 ge, særlig hvor der ingen findes.
 Dernæst spørges der: „Er i (Præ-
 sterne) undlade at være paa Præst-
 dens Opgørding“ — og kan i (Præ-
 st og Menighed) med Fred
 liite forbi“ osv. Men fare Ven,
 det er saa meget, der ivaars til,
 og det synes mig — som jeg nær-
 mere skal berøre — meget, som
 ligger os nærmere end Aina. Kan
 vi naa det alt, saa er det godt og
 vel. Vi vil ikke liite os forbi. Det
 er værdigt for Guds Folk at „liite
 sig forbi“, hvor der er Nød; men
 lad os endelig ikke glemme Nøden
 lige for vor Dør.

Der er Nød, fattigdom og Elendig-
 heds rundt omkring os, baade i
 By og paa Land, baade blandt vort
 eget Folk og andre Folkeslag — jo,
 endog saa saa nær, at vi maa mindes
 Herrens Ord: „Bør god imod alle,
 men mest imod Troens egne“. At-
 ter vil jeg, for at udgaa Misfor-
 staaelse, sige: Kan vi naa til Aina,
 ja til Verdens Ende, med vor
 Hjælp, saa lad os gøre det med
 et glad og villigt Hjerte; men lad
 os ikke glemme Broderne, der lig-
 ger lige ved vor Dør.

TO NYE BØGER FOR BØRN.

Redaktionssekretær ved „Kristelig Dagblad“.

1. Den gode Hyrde
 i Billeder og Tekst. 22 Sider i smukt Omslag
 Pris 10 Cents.
2. Evangelisten blandt Profeterne
 Fortalt for større Børn. 32 Sider med Billeder
 i illustreret Omslag
 Pris 15 Cents.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,

BLAIR, NEBR.

BØRNEBES EGNE BØGER.

3 BØGER FOR KUN 35 CENTS.

Hver Bog er indbundet i illustreret og farvetrykt Kar-
 ton med Shirtingsryg.

- 1 Vintersol. — Fortællinger og Smaatæk for Børn ved
 P. Blomberg, Rejsesekretær for Søndagsskolerne i Danmark.
 64 Sider. 23 Fortællinger.
2. Uden Hænder. — Fortælling af A. Vollmar. 62 Si-
 der. 2 Billeder.
3. Jessicas Første Bøn. — Fortælling af Hesba
 Stretton. 64 Sider med 2 Billeder.

Sælges kun samlet til den ovenfor angivne Pris 35 Cents.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,

BLAIR, NEBR.

Jeg har stundom hørt en varm
 Tale for Missionen ude baade her
 og der — og det har glædet mig;
 men paa samme Tid har jeg tænkt
 omtrent som saa: Blot vi funde faa
 mindst to lige saa varme og hjerte-
 lige Taler for Missionen blandt
 vore Landsmænd; men jeg hørte
 dem ikke. Jeg har hørt alvorlige
 og indtrængende Opfordringer til
 unge Mand og Kvinder, om at gaa
 ud til de arme Hedninger; men
 fjælden har jeg hørt den samme
 Opfordring med samme Varme i
 Forbindelse med Arbejdet blandt vo-
 re egne. Interessen tillige med Kræf-
 ter, Evner og Midler bør, efter
 min Mening, fremfor alt jamlés
 om vort danske Folk.

Jeg ved ikke fuldt, hvorledes
 man samler eller spreder Kræfterne
 over hele Samfundet; men noget
 ved jeg. Jeg har lagt Mærke til,
 hvad der stundom oplyses angaa-
 ende Offeret ved Missionsmøderne,
 og naar jeg saa har regnet ud, saa-
 dan som man nu kan paa Afstand,
 hvor mange der var til Møde, og
 sat det i Forbindelse med Offer-
 rens Størrelse, saa synes jeg, der
 er noget rent forkert. Og hvorfor?
 Fordi vore Menigheder bliver mere
 og mere paaholdende? Nej, jeg tror
 det ikke. Men jeg tror, vi kan mis-
 bruge vore Menighedens Ojfervillig-
 hed, eller bortlede deres Opværk-
 somhed fra vor første og sidste Opg-
 ave: Missionen blandt vore Lands-
 mænd.

Jeg ved i hvert Fald lidt om,
 hvorledes det staaer til her i vor
 Kreds, og jeg tillader mig at for-
 tale det til andre. Vi har, som
 det sig her og her, en Hedninge-
 missionsforening, hvis Opgave det
 er at støtte vort Samfunds Mis-
 sioner. Videre har vi en Forening,
 som bærer Navnet: Ungdoms-
 Hedningemissionsforeningen „Ri-
 banon“. Denne Forening har, efter
 eget Udvalg i afjorte Aar sendt
 \$200 til Danisk Mission i Sudan
 — og haaber senere at funde ud-
 sende en Missionar af egen Hænde.
 Dernæst har vi Ungdomsforbund,
 som ogsaa særlig tager sig af Hed-
 ningemissionen.

Vi har ogsaa adskillige Lands-
 mænd, i større eller mindre Kreds,
 i Canada, N. Dak. og Montana,
 som vi burde samle om Ordet og
 Saftamenterne; men selv om vi
 (Præsterne) funde afge Tid og
 Kræfter til at besøge disse Lands-
 mænd, saa kan Kredsmissionsfasien
 ikke bære Resultatet. Har
 Menighedsfolket i N. Dak. Kreds
 tabt Ojfervilligheden? Nej, ikke
 som et Hele; men Midlerne er for
 Sjæleffert saa, og Kræfterne iredes.
 Sidnen, Mont. i Marts 1912.

Brev fra Japan.

R. 38.

Imais' Begravelse.

Omkring ved Kl. 4 Jor dag Efter-
 middag, den 17. Februar blev Imais'
 affaldede Legeme ført tilba-
 ge til Skolen og lagt, hvor han
 kun 48 Timer tidligere havde lig-
 get og glædet sig over den herlige
 Bibelbog.

Studenten, Lærere ved Mellem-
 skolen der ved Siden af og flere
 andre famledes til et Bønsmøde,
 der blev til et Takkemøde for, hvad
 Gud havde for en Tid givet os i
 Jmai.

Reste Dag, Søndag Eftermid-
 dag, blev Begravelsen saa afholdt
 i den lutheriske Kirke her i Bhen.
 Den simple, hvide Trækiste var
 smykket med Grønt og Blomster,
 som var at faa paa denne Tid af
 Aaret.

Pastor Takimoto ledede det he-
 le; Prof. Kubo holdt Begravelses-
 prædikenen, hvori han talte om de
 Kristnes visse Opvandelsskab, og
 hvem det var, der funde glæde sig
 ved det.

Miura havde skrevet et Nids af
 den afdødes Levnetsløb, som han
 skulde læse, men undertiden kan
 det være godt at være blind. Vor
 blinde Student Shimatsu, om hvem
 jeg skrev for nogen Tid siden, har-
 de misforstaaet, hvad Pastor Takimo-
 to sagde; han troede, at Imais'
 Medtuder var bleven opfordrede
 til at sige et Afkædsord, og han
 funde jo ikke se Miura, der fra den
 anden Side af Kirken gif ov til
 Skiften.

Shimatsu rejste sig derfor og
 under dyp Bevægelse had om Lov
 til at sige lidt om den hjemfaldte
 Kammerat, og en bedre Fremstil-
 ling af Imais' Personlighed funde
 man næppe have faaet.

Han omtalte hans Mod og Mand-
 dighed nu i Lidelsen, men nær-
 mest som en Baggrund for det
 næste Punkt, hans dybe Medliden-
 hed, der altid gav sig praktiske Ud-
 slag. „Mig stakkes Skrøbling var
 han saa god imod som en Broder;
 det var ham, der som Regel fandt
 min Stof, og fattede mit Fodtøj
 frem; paa Gaden gif han foran
 mig eller tog mig i Gaanden. Og
 som han funde bede for de lidende,
 de fattige og de uomvendte! Og det
 var ikke Ord alene. Han er gaaet
 ud til en Bydel, hvor de allerel-
 digste boede, og der har han staaet
 ved Bøjden og vrædike for dem.
 Og han havde Planer om at drive
 det med mere Kraft. Svi blev dog
 dette stærke, dygtige Menneske ta-
 get bort og en Skrøbling som mig
 ladet tilbage.“

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,

BLAIR, NEBR.

BØRNEBES EGNE BØGER.

3 BØGER FOR KUN 35 CENTS.

Hver Bog er indbundet i illustreret og farvetrykt Kar-
 ton med Shirtingsryg.

- 1 Vintersol. — Fortællinger og Smaatæk for Børn ved
 P. Blomberg, Rejsesekretær for Søndagsskolerne i Danmark.
 64 Sider. 23 Fortællinger.
2. Uden Hænder. — Fortælling af A. Vollmar. 62 Si-
 der. 2 Billeder.
3. Jessicas Første Bøn. — Fortælling af Hesba
 Stretton. 64 Sider med 2 Billeder.

Sælges kun samlet til den ovenfor angivne Pris 35 Cents.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,

BLAIR, NEBR.